

אבא גד יעקובי לוקח את בתו הדס מן הגן בנאות-אפקה
 .אני מספר לה סיפורים פעמיים-שלוש בשבוע, ואם הם טובים, אני רושם אותם!"

גד ונלה במסיבה
 .הסבל היה שלי - הכל היה שלי"

החשיבות היחסית של הדברים מתחדרת. יותר השפיע עליי המשבר המישי-פחתי שעברתי - הגירושין מאשתי הראשונה. זה יצר אצלי מצב חדש, חידר את חשיבותם של הייחמישפחה. לא היתה לי תחושת כישלון כשהתי-גרשתי. הנושא הזה אצלי מאוד טראומתי. זה לא תהליך שקרה בוקר אחד, או שישבתי כמינור והירהרתי בנייר-וונה, בטעם-החיים. וזה קרה לי באי-טיות.

נפגעי הגירושין ★

ה גירושין הם המשבר הכי קשה שעברתי בחיי. זה היה כרוך בקושי רב, הניתוח שעברתי בלב היה נועז, במיוחד בזמנו, אבל הייתי צריך (המשך בעמוד 20)

היא לא עסקה בכתיבה, אלא בציוור. נלה לא רוחקת בי להישגיות בתחום הפוליטי. גם לא להיפקד, היא ככה, שומרת על מעורבות בלבד.

נכון שאני מבליט את הייחמישפחה יותר מאשר אנשי-ציבור אחרים. לא מעניין אותי גם אם זה הפך נושא להלצות.

אני כיום פחות להוט, פחות רץ. אני לא אדם שחי רק פוליטיקה, יש חיים אחרים הפוליטיקה וכצד הפוליטיקה. יש ביטוי של גודארי: לכל דבר יש התחלה, אמצע וסוף, אבל לאו דווקא בסדר הזה... אולי המישפחה היא המאפשרת לי להיות בתחום הפוליטי.

לא תמיד הייתי ככה. כהחלט לא: כניל צעיר מאוד - 38 - הגעתי לחברות בממשלה. רצתי. אחרי-כך עברתי משכר בריאותי, אבל אני לא בטוח שזה מה ששינה אותי. בסך-הכל יצאתי מזה חזק גם פיזית וגם נפשית.

לא ראינו זה את זה לפחות חצי שנה אחרי זה. אחרי זה נוצר בינינו קשר מיקרי.

כיום פערי-הגילים בינינו הצטמק. בהתחלה זה התבטא בהבדלים בתחומי-ההתעניינות שלנו. היא נולדה במיל-חמתי-העצמאות, ואילו אני נולדתי לפני מילחמת-העולם השנייה. זהו דור אחר.

בהתחלה היו לנו חברים שונים. אחרי-כך אני התעשרתי בכמה מחבריה, והיא מסתדרת מאוד טוב עם החברים שלי.

נלה תמיד התעניינה בפוליטיקה, היתה מעורבת. היא חניכה הנוער-העובד ובוגרת מדע המדינה וסוציו-לוגיה באוניברסיטה: כך שיש לנו הרבה משותף.

היא דוברת שפות ויש לה קשר טוב עם אנשים מחו"ל, וזה עוזר לי. היא מאוד מתעניינת באמנות ובסיפורות. אנחנו קוראים את אותם הספרים.

גד עם אביו (למעלה) ואמו וסבתו (משמאל)
 .אמרו לי: לא כדאי לך!"

גד והדס
 .יש בי המון סקרנות!"